

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711213180
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5711213180.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného advokátskym spoločenstvom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcom: 1) Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Z. XXXXX/X, XXX XX T.-L., toho času na neznámom mieste, a 2) N. Š., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXXXX/XXA, XXX XX T.-L., toho času na neznámom mieste, obom zastúpeným ustanoveným opatrovníkom Mestom Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava-Petržalka, právne zastúpeného advokátskym spoločenstvom HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, v konaní o zaplatenie sumy 1 046,83 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporcovia v rade 1 a 2 sú povinní zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 1 046,83 eur s 13%-ným úrokom z omeškania ročne z istiny 763,46 eur od 09.12.2006 do zaplatenia - všetko spolu do 3-och dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Odporcovia v rade 1 a 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi z titulu súdneho poplatku 62,50 eur a z titulu trov právneho zastúpenia sumu 414,20 € - - všetko do 3-och dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2011, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcom uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1 046,83 € s príslušenstvom.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že odporcovia v rade 1 a 2 uzavreli s právnym predchodcom navrhovateľa, obchodnou spoločnosťou P. Ú. X., H..U..; skrátený názov: P., a.s., IČO: 31 320 155, zmluvu o úvere, z ktorej si neplnili svoje povinnosti riadne a včas, a preto im vznikol dlh vo výške žalovanej sumy.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03.10.2012, č.k. 9C/58/2012-68, ktorým návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel.

Súd vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania zo dňa 01.10.2011, jeho doplneniami zo dňa 15.02.2012, zo dňa 27.02.2012, zo dňa 19.03.2012, zo dňa 20.04.2012, zo dňa 26.09.2012, zmluvou o úvere zo dňa 07.10.2005, výpisom z účtovných kníh právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 02.12.2009, výpisom z úverového účtu, podrobnou špecifikáciou poplatkov, vyrubených právnym predchodcom navrhovateľa odporcom v rade 1 a 2, ktoré tvoria súčasť žalovanej sumy, zo dňa 20.04.2012, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006, prílohou k nej, dohodou o uzavretí splátkového kalendára

a uznaní záväzku zo dňa 10.06.2009, ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a vyjadreniami účastníkov konania a vedľajšieho účastníka na strane odporcov a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporcovia v rade 1 a 2 ako spoludlžníci dňa 07.10.2005 uzavreli s právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom zmluvu o úvere („Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky“) č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právnym predchodca navrhovateľa poskytol odporcom v rade 1 a 2 spotrebiteľský úver vo výške 23 000,00 Sk (763,46 €), s ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 11,07%, s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 750 Sk (24,90 €), s poplatkom za úverového účtu vo výške 40,00 Sk (1,33 €) mesačne, s poplatkom za poistenie úveru vo výške 50,00 Sk (1,66 €) mesačne, s poplatkom za prvú upomienku vo výške 200,00 Sk (6,64 €) a za každú ďalšiu upomienku vo výške 1 000,00 Sk (33,19 €), so splátkami úveru vo výške 595,37 Sk (19,76 €) mesačne, splatnými k 7-memu dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 07.11.2005 a poslednej splátky dňa 07.10.2010.

Odporcovia v rade 1 a 2 si svoje povinnosti, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, riadne a včas neplnili, a preto právnym predchodca navrhovateľa odstúpil od tejto zmluvy a celá jeho pohľadávka voči odporcom v rade 1 a 2 sa stala splatnou dňa 17.03.2006.

Právny predchodca navrhovateľa ako postupca dňa 08.12.2006 uzavrel s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa proti odporcom v rade 1 a 2, vyplývajúcej z uzavretej zmluvy o úvere. V zmysle prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok a návrhu na začatie konania postúpenú pohľadávku (a teda žalovanú sumu) predstavuje suma v celkovej výške 1 046,83 €, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 31 536,83 Sk (763,46 €), z riadneho úroku vo výške 6 007,84 Sk (199,42 €), z úroku z omeškania vo výške 8,99 Sk (0,30 €) a z ostatného príslušenstva vo výške 2 520,00 Sk (83,65 €).

Odporca v rade 1 dňa 16.06.2009 uzavrel s navrhovateľom ako veriteľom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku č. XXXXXX, na základe ktorej odporca v rade 1 uznal dlh vo výške 763,46 €, vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorý pozostával z neuhradenej istiny úveru. Odporca v rade 1 sa zároveň zaviazal splatiť tento dlh v mesačných splátkach, splatných k 20-temu dňu v mesiaci, vo výške 50,00 € so splatnosťou prvej splátky dňa 20.06.2009.

Súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že mal za preukázané, že odporcovia v rade 1 a 2 uzavreli s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o úvere, na základe ktorej im vznikol dlh vo výške žalovanej sumy. Súd ďalej pokladal námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporcov za nedôvodnú, nakoľko dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku obsahovala ustanovenie o vedomosti o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.11.2012, vedľajší účastník na strane odporcov podal odvolanie proti vydanému rozsudku. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to rozhodcovskú doložku a predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu, a zo strany navrhovateľa došlo pri jej uzavretí k nekalej obchodnej praktike.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.11.2012, sa k podanému odvolaniu vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporcov nie je oprávnenou osobou na vznesenie námietky premlčania a že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti pre uznanie dlhu a nie je spotrebiteľskou zmluvou.

Uznesením zo dňa 29.11.2013, č.k. 5Co/268/2013-128, Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje uznesenie odôvodnil tým, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevykonal potrebné dokazovanie v súvislosti s dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku.

Súd sa teda opätovne zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Súd vykonal pojednávanie, na ktorom sa právny navrhovateľ vyjadril, že trvá na svojom návrhu na začatie konania a na svojich vyjadreniach, v ňom a vo vyjadrení k podanému odvolaniu uvedených. Uviedol, že zo strany odporcu v rade 1 došlo k uznaniu dlhu a k predĺženiu premlčacej doby na desať rokov. Ustanovený opatrovník odporcov v rade 1 a 2 sa na pojednávaní nezúčastnil a vo veci sa nevyjadril,

pričom svoju neúčast' ospravedlnil. Vedľajší účastník sa na pojednávaní bez ospravedlnenia nezúčastnil a vo veci sa nevyjadril.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle uvedených ustanovení vedľajší účastník koná v konaní sám za seba. Nemôže teda sám uznať nárok navrhovateľa, uzavrieť s ním zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania. V zmysle hmotného práva - Občianskeho zákonníka - môže vzniesť námietku premlčania len dlžník z hmotnoprávneho vzťahu. Odporcovia v rade 1 a 2 v konaní námietku premlčania nevzniesli. Súd preto námietku premlčania považuje za vznesenú neoprávnenou osobou.

Súd pokladal navyše za preukázané, že odporca v rade 1 uzavrel s navrhovateľom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, na základe ktorej uznal právo navrhovateľa, vyplývajúce zo zmluvy o úvere, uzavretej s jeho právnym predchodcom, a to vo výške 763,46 €.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Nemožno súhlasiť s názorom navrhovateľa, že v prípade dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Navrhovateľ ako postupník vstúpil do všetkých práv a povinností svojho právneho predchodcu ako postupcu a bez ohľadu na postúpenie pohľadávky všetky práva a povinnosti zmluvných strán ostali zachované. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcami v rade 1 a 2 je naďalej spotrebiteľským právnym vzťahom.

Ochrana spotrebiteľa vychádza z postulátu, že v prípade, keď na jednej strane zmluvy vystupuje profesionálny a skúsený dodávateľ, ktorý má často dominantné postavenie na trhu, zamestnáva skúsených právnikov, disponuje neobmedzenými zdrojmi, a na druhej strane spotrebiteľa, ktorí často nepoznajú právne prostredie, do ktorého vstupujú, uzatvárajú zmluvy len z času na čas, nedisponujú takými zdrojmi, aby mohli na uplatnenie svojich práv viesť dlhotrvajúce a nákladné súdne spory, na vyrovnanie tejto faktickej nerovnováhy slúži právna úprava zakazujúca používanie nerovnovážnych, teda neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a povinnosť súdu prihliadať na neplatnosť a neprijateľnosť dotknutých zmluvných podmienok z úradnej povinnosti. Účelom ochrany spotrebiteľa však nie je zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje.

Inštitút uznania práva v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka a inštitút uznania záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka sú odlišné právne inštitúty, ktoré sa môžu čiastočne aj prelínať, vyvolávajú však odlišné právne následky a vyžadujú splnenie odlišných náležitostí. Použitie oboch týchto hmotnoprávnych inštitútov nie je vylúčené v spotrebiteľských veciach.

Z ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva, že rovnaký režim, ako pre práva priznané právoplatným rozhodnutím, sa vzťahuje na premlčanie uznaného práva. Účinky prerušenia premlčania má však len uznanie práva, týkajúce sa ako jeho dôvodu, tak jeho výšky. S písomným uznaním práva čo do dôvodu a výšky je spojený inštitút pretrhnutia plynutia premlčacej doby. Platné uznanie práva z hľadiska plynutia a dĺžky premlčacej doby zakladá plynutie novej premlčacej doby v dôsledku jeho pretrhnutia. Z ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by nebolo možné uznať už premlčané právo, teda, inak povedané, uznanie premlčaného práva nie je v tomto smere viazané na vedomosť dlžníka o tom, že právo je premlčané (R 51/1968). Okolnosť, že s uznaním práva v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka nemožno spájať účinky uvedené v ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ak dlžník o premlčaní v čase uznania nevedel, je v danej veci pre účely

posúdenia premlčania bezvýznamná. Uznanie práva je jednostranný, adresovaný, hmotnoprávny úkon dlžníka, ktorý k svojej platnosti, okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony (ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka), musí spĺňať náležitosti uvedené v ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Uznanie práva sa musí urobiť predovšetkým v písomnej forme a musí sa týkať ako jeho dôvodu, tak aj jeho výšky. Prejav vôle o uznaní práva musí byť určitý a zrozumiteľný.

Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku takéto jednostranné vyhlásenie odporcu v rade 1, že uznáva právo právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré je dostatočne vymedzené čo do dôvodu a výšky, obsahuje a bola uzatvorená v písomnej forme. Toto vyhlásenie odporcu v rade 1 vyvolalo účinky pretrhnutia plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka a od splatnosti jednotlivých dohodnutých splátok začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba na uplatnenie tohto práva.

Rovnaký právny názor vyslovil Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení zo dňa 23.10.2013, č.k. 7Co/335/2013-148.

Rovnako súd poukazuje na tú skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporcov uviedol, že uzavretím dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike zo strany navrhovateľa, a však na preukázanie tejto skutočnosti neoznačil a nepredložil žiadne dôkazy. Vedľajší účastník na strane odporcov len vo všeobecnej rovine uviedol, že ide o nekalú obchodnú praktiku. Nenamietal žiadne konkrétne okolnosti uzavretia tejto konkrétnej dohody, na základe ktorých by súd mohol túto dohodu vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Takéto okolnosti neboli uvedené ani zo strany odporcov v rade 1 a 2 a z obsahu spisu takéto okolnosti ani nevyplývajú. V konaní teda nebolo preukázané, že by zo strany navrhovateľa došlo k použitiu nekalej obchodnej praktiky.

Súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že právo navrhovateľa prinajmenšom vo vzťahu k odporcovi v rade 1 v časti istiny úveru nie je premlčaný. V celom rozsahu však súd pokladal námietku premlčania za vznesenú neoprávnenou osobou.

To, že vyhlásenie odporcu v rade 1 v dohode o uzavretí splátkového kalendára o uznaní dlhu spĺňa podmienky pretrhnutia plynutia premlčacej doby a plynutia novej premlčacej doby v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, nemusí zároveň znamenať, že bola uzatvorená platná dohoda o uznaní záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ktorej účinkom, okrem uznania dlhu z hľadiska dlhu a dĺžky premlčacej doby, je fikcia, že dlh v dobe uznania trval. Tá je závislá na posudzovaní iných podmienok, ako v prípade aplikácie ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako je tu predpísaná písomná forma a dlh musí byť určený čo do dôvodu a výšky a obsahovať vyjadrenie prísľubu dlžníka zaplatiť dlh. V prípade premlčaného dlhu je však podmienkou, aby dohoda vyvolala vyššie uvedené následky, vedomosť toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní. To, či toto vyhlásenie dlžníka je v súlade s ochranou spotrebiteľa tak, ako ju zákon priznáva, môže byť predmetom posudzovania zo strany súdu. Výšku a existenciu dlhu však mal súd za dostatočne preukázané z priložených listinných dôkazov, predovšetkým zo zmluvy o úvere a z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, tieto odporcovia v rade 1 a 2 a ani vedľajší účastník na strane odporcov nenamietali.

Vzhľadom na to, že konanie sa týka pohľadávky, vzniknutej zo zmluvy o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, súd na zmluvu o úvere použil jeho ustanovenia.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že odporcovia v rade 1 a 2 uzavreli s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o úvere, povinnosti z ktorej si neplnili riadne a včas, preto im v súvislosti s ňou vznikol dlh vo výške žalovanej sumy. Túto pohľadávku právny predchodca navrhovateľa zmluvou postúpil na navrhovateľa. Na námietku jej premlčania súd neprihliadal, nakoľko táto bola vznesená neoprávnenou osobou. Preto súd odporcom v rade 1 a 2 uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu.

Vzhľadom na to, že konanie sa týka pohľadávky, vzniknutej zo zmluvy o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, súd na zmluvu o úvere použil jeho ustanovenia.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, účinného od 01.08.2005 do 31.12.2008, teda ku dňu vzniku omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba B. X. U. platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Súd teda priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania z nesplatennej sumy úveru odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky navrhovateľovi do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na to, že v konaní mal plný úspech navrhovateľ, súd mu priznal náhradu jeho trov proti odporcom v rade 1 a 2 ako účastníkom, ktorý vo veci úspech nemali.

Trovy konania navrhovateľa predstavujú trovy za zaplatený súdny poplatok vo výške 62,50 € a trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 414,20 €, pričom tieto pozostávajú z odmeny za päť úkonov právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia dňa 01.10.2011 podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), účinnej do 30.06.2013, písomné podanie na súd zo dňa 01.10.2011 (návrh na začatie konania) podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, účinnej do 30.06.2013, účasť na pojednávaní dňa 03.10.2012 podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, účinnej do 30.06.2013, písomné podanie na súd zo dňa 24.11.2012 (vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcov) podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky, účinnej do 30.06.2013, a účasť na pojednávaní dňa 09.04.2014 podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky, účinnej od 01.07.2013) vo výške po 61,41 € podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, z režínej náhrady podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 2 x 7,41 €, 2 x 7,63 € a 1 x 8,04 € a z dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 69,03 € (20% x (5x 61,41 + 2x 7,41 € + 2x 7,63 € + 8,04 €)). Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia, pozostávajúcich z odmeny za právny úkon písomné podanie protistrane (pokus o zmier) zo dňa 06.07.2011 vo výške 61,41 €, z režínej náhrady za tento úkon vo výške 7,41 € a dane z pridanej hodnoty za tento úkon vo výške 13,76 €, nakoľko podľa vyhlášky, účinnej v čase uskutočnenia tohto úkonu, sa písomné podanie protistrane nepovažovalo za úkon právnej služby, za ktorý patrí odmena; súd navyše tento úkon nepovažuje za úkon vo veci samej, ktorý je nevyhnutný pre vedenie konania, a teda naň vynaložené trovy za účelné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. zozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).